

גיליון מס' 1831 * ה' באדר תשס"ב * 7 בפברואר 2003
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**כדאי לזכור
כשמעלינו רובק ענן שחור
תמיד תמיד מאחורינו
מסתתרת השמש.**

ש.ש.

**בית כפר-הנשיא
משתתף באבלם
של פרנקי ופיל
ג'ף הייזל וכל בני המשפחה
עם מותו בשיבה טובה של**

**מני פקר ז"ל
האב הסב והידיד**

מהערכת

* החללית קולומביה התרסקה בחלל בכניסתה אל האטמוספירה.
כל אחד מאיתנו הרגיש את העצב הנורא. אילן רמון כבר הפך כמעט בן בית, גאוות ארץ
ישראל. באמת מלח הארץ.
מדע החלל הולך ומתפתח וכמו כל מדע ניסיוני לוקח עימו קורבנות. עם כל זאת קשה שלא
להתפעם מהתגרות האדם בטבע ובגורל.

בחיי היום יום שלנו יש הרבה תוצאות של מחקרי החלל שאנו כבר לא נותנים עליהם את
הדעת.
ומקבלים אותם כמובן מאליו. פלאי הטכנולוגיה של מכשירים יומיומיים כמו הפלאפון
הטלויזיה בלוויין תחזיות מזג האוויר המדויקות בעולם, ועוד כהנה וכהנה.
אז טוב לנו שיש אסטרונאוטים.
יהי זכרו ברוך.

*בנושא הבחירות תרדמה כללית.
אולי כשיתעוררו יהיה טוב יותר, ועם ההתעוררות יבואו הפתרונות שחלמנו עליהם כשבחרנו
במי שיגשים לנו אותם.

*ועדיין באופק המתקפה על/של עירק. תהיה או לא תהיה. נקווה שלא תהיה.

*סבא מני פקר אביה של פרנקי הלך לעולמו בשבוע שעבר.
איש זקוף קומה נעים הליכות שחיוך התמיד שפוך על פניו.
אדם שנראה היה כאוהב אדם, כאוהב את החיים.
נפרדנו מעוד אדם מדור "ההורים" של החברים שהכרנו שנים רבות.

יהי זכרו ברוך.
ולך פרנקי נפלל, שלא תדעי עוד צער.

שבת שלום. וגשם.

שושנה שרקי.

ימי הולדת

10/2	פלא מרקוסון
	יניב ליפא (בן אפשטיין)
	כרמל רוזנקרנק
11/2	דוט שינגזיכט
	נטשה (ארנולד) כמרן
	אילת (סיבה) תושיה
	מיה קפלן
12/2	יעל שפרונה
	חנן ווטרמן
	מיכי גניסלב
	שיר טוביס (נכדה גניסלב)
	מיה אורן (נינה ריינס)
13/2	שקד וולפין
14/2	עליזה נמלי
	ג'נט גניסלב
	בת שבע מרקוסון
	יהודה בן זאב

ימי נישואין

9/2	פם ורפי שינגזיכט
-----	------------------

נזכור

י' באדר א' תש"ט (1959) צבי שחורי (בלקי)

פחרים מן השולחן

דורות של חלום, שנים של אימונים, שבועות של ציפייה, ימים של התרוממות רוח, דקות ארוכות של חרדה, ואז בשנייה, מפץ של ייאוש וחידלון, ה"קולומביה" איננה, אילן רמון ז"ל איננו, החלל גדול ועצום תרתי משמע, ואין נחמהם הבחירות הארציות מאחורינו. הצרות עוד לפנינו. ואצלנו, בחירות - יוק!

אידי אמין וודאי היה נכנס לטראומה לו היה קורא את השורות הבאות: בימים אלה חזר דודיק פוקס מבירת אוגנדה - קמפלה, שם השתתף במשך 16 יום במשלחת של בית החולים "איכילוב", בעידוד של משרד החוץ, בהדרכת הצוותים המקומיים, בתפקוד וניהול של חדרי טראומה. קרוב לוודאי שדודיק חזר עמוס חוויות שיהיה מעניין לשמוע.

מחדרי טראומה לחדרי לידה:
סיגל הדר ילדה במזל טוב בן בכור, ואילו שושנה לבית מדר שיחקה אותה בשלישית עם בן

זכר. מזל טוב לילודות ולכל בני המשפחה. כן ירבו.
ומה לגבי הילודה המקומית? אל תסתכלו עלינו, אנחנו את שלנו עשינו

וכדרכו של עולם - השבוע נפרדנו מ מני פקר ז"ל - אביה של פרנקי, שהלך לעולמו בשיבה טובה. מני ז"ל שתמיד היה ניתן למצוא עם חיוך רחב, עבד שנים רבות במפעל. יהי זכרו ברוך. תנחומינו לפרנקי ולכל המשפחה.

בסידור הרכב אובדי עצות. סדרת התאונות בחודשים האחרונים בעקבותיהן הוכרזו שתי מכוניות כ-, TOTAL LOSS החמירה מאוד את מצבת המכוניות המתיישנות והרעועה, ומקשה על רומן במתן מענה לבקשות החברים. המחיר לק"מ אומנם הועלה (איזה כיף). אך בקצב הזה לא יהיה עבור מה לשלם.

ומהנסעים על ארבע להולכים על ארבע:
צוות המרכולית מבקש בכל לשון של בקשה, להימנע מלהביא כלבים לקרבת החנות. הכלבים מפרישים את צורכיהם בסביבה, הריחות לא נעימים בלשון המעטה. חלק מהציבור גם פוחד פיזית, ומבקש קצת התחשבות, אז אנא???

חיות אחרות שמתקבלות ביותר סימפטיה, הן החיות השונות שמביאה דנה לחוג הליטוף והכרת החיות שהיא מעבירה בגיל הרך מידי יום חמישי. הילדים מחכים בקוצר רוח, ובהתרגשות גדולה לחיה השבועית. הילדים זכו כבר להכיר, טלה וחמור, ארנבים וצבים, עז ונחש ועוד ועוד. קצת (הרבה) עצוב שבני משק דור שלישי מחכים שמישהו מבחין יגיע כדי להכיר להם את חיות הבית. האם מישהו יכול להרים את הכפפה ולחדש את ימי משק הילדים כקדם???

ומעניין לעניין באותו עניין. כרמל רוזנקרנג מתעקש מבקש ומקווה, שיום אחד יביאו גם פיל, אפילו על פילון הוא מוכן להתפשר. ככה זה שרואים יותר מידי את ספר הג'ונגלם

ואילו בחקלאות - יש עדיין מעט מזה, העבודה בעיצומה.
באבוקדו נמשך הקטיף. שטח הנטיעה החדש מול טובא עולה וצומח. קטיף ראשון צפוי שם בעוד שנתיים.
צוות הפרדס נערך לנטיעת אלפי שתילי האגס החדשים.
במשתלה עובדים במלוא המרץ (והתיאלנדים) על חידוש המלאי לקראת השנה החדשה והבחירות לרשויות המקומיות שיהיו במהלכה.

פטירות אחרי הגשם: הגשמים הרבים והשמש החמה בעקבותיהם מציפים את השדות בפטריות עסיסיות. זה הזמן לחלץ מגפיים ולצאת לשדות וללקט פטריות, כמובן בזהירות המתבקשת.

נקווה שגשמי הברכה ימשיכו לרדת ולפחות את אימת הבצורת נסיר מעלינו, אם כי מה נעשה עם ענף "פיצויי הבצורת" שכה שגשג במקומותינו בשנים האחרונותם

צ. ב. ר. - צעיר, בריא, רענן - קבוצת הנערים של הפועל גליל עליון בכדורסל זכתה במקום שני באליפות הפועל הארצית. כיפאק הי הי הי ם

שבת שלום לכולם. שהכל יעבור ממול.

דורית אבי וכל החמולה.

מזל טוב
בן נולד
לסיגל ושומר ינאי

לאריאלה הדר ולכל המשפחה המורחבת
ברכות מזל טוב! ורוב נחת!

מזל טוב

לשושנה (שושקי) ואלי ברוך

זהו בן שגלד

אח לאבישי ואביתר

לגילה ומכס מדר ולכל המשפחה המורחבת
ברכות מזל טוב! ורוב נחת!

תודה

אני מבקשת להודות לדיאן, לבטי, למרפאה ולכל מי שעזר, תמך, שאל, התעניין וביקר. המון המון תודות והערכה לכולם.

איירין שיין

ספורי מקום (שם זמני) ו/או ספורי תל-רומן

יש בידינו 7 סיפורים שמספיקים למהדורת "דברי" מצמצמת. זה לא מספיק!!
הזמן זז!

הגיע הזמן לכתוב את הסיפור שלכם, אמיתי או דמיוני, או סיפור שהוא בכלל של מישהו אחר.

כדי לעודד את מי שרוצה, אבל לא יוצא, אנו מכריזים על נושא מקומי שסביבו יכתבו סיפורים. הנושא הוא תל-רומן.

הנושא לא מחייב וכמובן, שכל סיפור שייכתב על כל נושא מקומי אחר מבורך. ניתן גם לכתוב בשם אנונימי או 'השם שמור במערכת', למי שמעדיף שזהותו לא תיחשף!!

בכדי לעזור לעורר את המוזות, שנוטות להסתתר בין קפלי הזיכרון, כולם מזומנים למועדון החברים בשבת, 03/2/15 בשעה 11.00, לספר משלכם ולשמוע משל אחרים ולצאת משם עם שפע של רעיונות ועלילות לכתיבה.

מחכים לסיפורים שלכם, כן, גם מכם, שנמצאים מחוץ לקיבוץ או בחו"ל, ומחכים לכם במועדון בשבת 2/15.

להתראות

דודו פלמה palmadu@hotmail.com
צילה בן רשף victor@kfar-hanassi.org.il

רג'י פרלסון jayreg@kfar-hanassi.org.il
 שלומית ליפשיץ shlompof@netvision.net.il

לא קבלתי בקלאווה

כן, חברים וחברות לא קיבלתי בקלאווה, אבל לכל אלה מכם המודאגים בקשר לטיב היחסים שלי עם תמר אני יכול להרגיע אתכם ולומר שכמה קוביות בקלאווה לא יגרעו מטיב היחסים שלי ושל תמר, מה עוד שבאחת השבתות שעברו הגיעה תמר לביתנו עם מגשונים בקלאווה טעימות.

אני לא הייתי בבית אבל בשיחת טלפון באותו היום גילינו שהבקלאווה של שנינו הן וירטואליות ובטעמים שונים אצל כל אחד מאתנו ובכל זאת מצאנו טעם משותף לכתוב על הבקלאווה, וזהו הניסיון להוציא מכם קצת מחשבות נוגות על מה שקורה כאן היום ובעתיד ולחשוב קצת על העבר, כל אחד וטעמו הוא.

אז גבירותי ורבותי, מי שלא קיבל בקלאווה שיהיה "אני" בקול רם ויקבל. אני לא שומע מי אמר "אני" ולא קיבל. אז זה אתה מר ישראל, לא קיבלת בקלאווה ואתה שותק, לך מהר לשושנה שרקי ותגיש לה בקשה/כתבה דרך "דברי" ותקבל בקלאווה, כן גם את גב' ישראל, גם את יכולה לגשת לשושנה. תלמדי מיעל נמנוב, הגישה בקשה לבקלאווה וקיבלה כבונס את שמלת הכלולות שלה. אני בטוח שגם את תקבלי בונס שכולנו נשמח בו ואם לא, אז לפחות תיהני מהבקלאווה.

יום האם הפך להיות יום המשפחה וכל זאת לתת למשפחה הרגשה של ביחד ולא לקפח את האבא.

היום קשה מאוד לקנות מתנה ליום המשפחה, מה כבר אפשר לקנות למשפחה. פעם הייתי נכנס לקנות פרחים, קונה זר פרחים לאשתי ובא הביתה מבסוט. יום האם או יום המשפחה, יכול להיות יפה ומרגש, אך תמיד יש לזכור שהימים האלה יפים ומרגשים ככל שיהיו, תמיד יהיו כאלה שלא ייהנו מהימים האלה.

שושנה, תסלחי לי אבל אני חייב להגיב על הסיפור שלך בעניין גודל הדירה. דווקא בהקשר הזה של יום המשפחה כי הסיפור הוא מרגיז, מגעיל וכל כך מתאים לדפוסי ההתנהגות צרת העין שמסגלים בחברה הקיבוצית המקומית בעידן הדינמי. ומי שחושב שמטראץ' בבית שווה אושר, אני מוכן לצרף את הבית שלי לזה של שושנה, רק שיהיה מאושר, ולשושנה - חזקי ואימצי, תשמחי ותשמרי על מה שיש לך ונשאר לך כי לא לכולם יש את האושר של ילדים ונכדים ואת זכות בשניהם.

ברשותכם סיפור קטן על קנאה וצרות עין, לא עלינו.

היו שני שכנים שאחד מהם קינא קנאה עזה בשכנו ומירר לו את החיים. יום אחד התפתחה מריבה גדולה ביניהם והם הגיעו לרוב שיעשה משפט צדק. השכן הקנאי אמר מיד שהוא מוכן לתת כל דבר כפיצוי בתנאי שהשכן השני ישלם כפול. הסכימו כולם, השכן הקנאי אמר שהוא מוכן לתת את אחת מעיניו

וזאת בתנאי שיעמדו בהסכם ולשכן השני ייקחו שתי עיניים. נו, מה דעתכם, מי היה מקבל הסכם כזה? ללמדכם שצרות עין גורמת לעיוורון.

השבוע הלך לעולמו אדם יקר ואיש ישר ומקסים שהיתה לי הזכות להכיר אותו מקרוב ומי שלא זכה לזה הפסיד. היכרות עם אדם שקשה למצוא כמוהו. עבדנו יחד במפעל ולמרות פער הגילים הענק בינינו מצאנו שפה משותפת (אנגלית) והסתדרנו מצוין. בכל פעם שנפגשנו הייתי שואל אותו "מה חדש, מר מני היקר" והוא היה עונה: "No news is good News" וזה היה נכון עד שצינונה אמרה לי השבוע שיש לה חדשות על מני וזהו ידעתי שזה סוף החדשות ויותר לא יהיו חדשות ממני היקר. נו על משכבך בשלום וכשתגיע למקומך תמסור ד"ש לכל היקרים לנו ואם ישאלו אותך מה

חדש תגיד להם את שאמרת לי כל השנים:
 "No news is good news".
 יהי זכרך ברוך והלוואי וכולנו נגיע לגיל שלך. שלום חבר.

טוב, אפשר לחזור למציאות ולגלות שהעולם שלנו זרוע מוות ודווקא למעלה יש חיים ותמיד
 אומרים שאלוהים לוקח את הטובים, ובשבת, כמה עצוב, גילינו עד כמה זה נכון, כאשר
 אלוהים לא רצה להחזיר את אילן רמון שהיה מאוד קרוב אליו וגילה עד כמה הוא טוב.
 יהי זכרו ברוך ואלוהים יסלח לי על ההאשמה.

אז, זהו זה חברים, בקלאווה זה לא הכל בחיים ומטראז' של בית לא מביא אושר
 וקילומטרים של שכל לא שווים ס"מ אחד של מזל אין טוב בלי רע ולהיפך, ולא טוב היות
 האדם לבדו.

אז תכתבו, תבקשו ותדווחו לנו מי לא קיבל בקלאווה ונא לא לשכוח שיום המשפחה האמיתי
 הוא יום שבת.

גם השבוע יהיה יום שישי.....

הדקלת נרות 16:47

צאת השבת והבדלה 18:02

פרשת השבוע: פרשת תרומה

שבת שלום ומבורך ושלא נדע עוד צער.
 שיעבור הכל ממול.

ש ב י

ומהפינה האנגלית
 A man received two sweaters for Hanukkah from his mother.
 The next time he visited her, he made sure to wear one of the two sweaters.

As he entered her home, instead of the expected smile, she said: "What's
 the matter? You didn't like the other one?"

If you woke up breathing, congratulations!
 You have another chance!

"Bigamy is having one wife too many. Monogamy is the same."

Oscar Wilde

"Marriage is a great institution, but I'm not ready for an institution yet."

Mae West

"When I die, I want to die like my grandmother who died peacefully in her sleep. Not screaming like all the passengers in her car."

Author Unknown

"Advice for the day: If you have a lot of tension and you get a headache, do what it says on the aspirin bottle: "Take two aspirin" and "Keep away from children".

A Dad

דברים שנאמרו ליד הקבר לזכרו של מני פקר האב והסב ז"ל

29 January 2003

Dad

Standing together today we send you on your way with mixed feelings of deep sadness and relief that you are at long last released from your suffering. You put up such a long fight and we still somewhere thought you might surprise us and return to us as you did 6 years ago. Then we also said goodbye and yet you came back home as active as ever, and continued looking after Mum. After she died you returned to work, in Moadon HaZahav their most regular customer. Your long and eventful life from the East End of London through the Second World War, to your retirement in Israel has been an example of a gentle man, a special person who accepted what life had to offer without complaint. Your love of your family will always be remembered by us, and as Mum would say, "Careful How You Go".

פרנקי

סבא

שנים של היכרות, סבלנות הרבה סבלנות. עדינות אהבה והבנה, כך אני יכול לתאר את מערכת היחסים בינינו. כשהייתי קטן, וביקרתי אצלכם בנתניה, חוץ ממפתחות ישנים ומיטה שהייתי צריך לתקן מידי פעם, נתת לי יום אחד מדליון וסמלים שקיבלת במלחמה. אז בהיותי ילד, התרגשתי לקבל את המדליות והם היו ברשותי יום יומיים עד שאבדו. אחרי כמה שנים שאלתי וניסיתי להוציא ממך מה בדיוק היה שם במלחמה הארורה הזאת. היום כשרואים בטלויזיה את הסידרה אחים לנשק ויודעים איזה גהינום היה שם. אתה השתתפת ולקחת חלק בקרב על טרמנדי ויצאת הביתה רק אחת לכמה שנים.

ובכל זאת האופטימיות תמיד היתה אצלך במקום חזק.

סבא כששאלתי מתי תבואו לגור בקיבוץ אמרת היום הזה יגיע, לא צריך לדאוג. כשהיה נהיה יותר מבוגרים נגיע לקיבוץ לסוף הדרך.

ובאמת הגעתם.
 כשסבתא שכבה בבית החולים, יום אחד כשהיית איתה היא שאלה אותי איפה אתה, כי היא
 רוצה שתבוא איתה. שאלתי לאן? היא אמרה לטיול.
 אמרתי לה: סבא עדין לא מוכן. כשיגיע היום הוא כבר יבוא.
 עכשיו אתם עוד פעם ביחד כמו שתמיד הייתם
 היתה לי זכות גדולה שאתה היית הסבא שלי. לא אשכח אותך ואת סבתא. ויהיה זיכרכם ברוך!

אנד - כרפול האו יו גו.
 from Yaneev

When I heard of Sabba's passing, my first reaction was "Thank G-d", and as
 strange as this may sound, I felt a sense of relief. Relief, for it felt wrong
 to have him suffer.
 It was time for him to join Savta... time for a round of "Scrabble" with her in
 Heaven.
 For over 60 years, they were a married couple. Not only that, they also worked
 together in their own business. Spending all their days together, at work as
 well as at play.
 One of Sabba's famous saying was "Anything for a quiet house" Sabba would do
 anything in his power to bring peace to their relationship and I am still
 wondering whether that was one of their secrets to a long and happy marriage?
 One of my earliest memories of Sabba where his soft, warm, dry hands. Cuddling
 with him was one my great childhood pleasures.
 Sabba was easy and quick to smile and laugh. He had a fabulous sense of humor
 and managed to see the bright side of life.
 I never heard him complain. That by itself is an outstanding quality.
 He had a very positive outlook on life, always kept himself busy. Always had a
 future event lined up for himself,
 something to look forward to.
 It must have been what kept him going all those years.
 Generosity was Sabba's middle name. A wonderful host he was, always made up
 feel welcomed and loved,
 showered us with presents and treats.
 I miss you and love you Sabba.

Avri

I always consider myself to have been doubly blessed by having had not one but
 two loving fathers - my own and you, dearest Manny. For me you were never just
 Jeff's Dad but mine as well. Throughout our marriage you were always there for
 us, whether to offer words of wisdom or comfort or to help look after the
 children, especially when they were young and loved coming home from school to
 a Sabba special for lunch.

You always took a keen interest in the wider world and hated missing the news. You were an avid reader and could always be found sitting in a sunny spot with a book, newspaper or copy of Time magazine. Your keen mind loved the challenge of a crossword puzzle or a game of Scrabble and your general knowledge and command of the English language were remarkable for the son of immigrants in the East End of London. You never asked anything for yourself (except perhaps for ice cream and chips) but always made sure you had a ready supply of chocolate or a packet of Mentos for whichever member of the family dropped by, regardless of age. As your personal hairdresser I shall always think of my scissors as "instruments of torture" as you so graphically described them and whenever I get the desire to break into song I shall hear your voice saying "Please, Hazel, don't sing!"

On the broader front, you and Mum were always great believers in and supporters of the State of Israel and showed great courage by uprooting yourselves from your life in England to follow your children to Israel, where you quickly settled down, living first in Netanya, then Kiryat Bialik and finally moving to Kfar Hanassi, where you by no means "retired" but continued working up until the end.

We know how difficult it was for you when Mum passed away nearly three years ago but you never once complained. Instead you continued living your life as she would have wished, taking pride and joy in your grandchildren and great-grandchildren, never forgetting any of their

birthdays (or, where applicable, those of their spouses). They in turn, each in his or her own way, all had a very special relationship with you which I know will remain with them in their hearts for the rest of their lives. Your patience, kindness, tolerance, generosity and understanding were limitless and I can honestly say that I never heard you raise your voice or lose your temper, no matter what the provocation might have been. In short, you were a true gentleman and will be sorely missed by us all.

May you rest in peace.

HAZEL

My Sabba

I was just looking through some photos from all the last celebrations we have had as a family, it seems like we have been trying to capture your essence in photos, it suddenly seems like such a stupid thing to do. I don't need a photographed image of you to remind me of what you mean to me and of how much I think of you every day of my life. I can see your smile and feel your hand holding mine, hear you ask me if I have poisoned any new people lately and if I am being sued by any large hospital. I have spent the last two months thinking of all the things that we have been through together of how you and Savta have played such an important part in my life. I am not going to try to attempt putting all what I feel into words. I just want to thank you for giving me the chance to enjoy your company and your

wisdom and more than all your love.
 I remember the first time I came back to visit from London after Savta had died
 and we talked about the difficulties of me being so far and you said you missed
 me.
 But then you took my hand and said in your sabba way "as long as your happy
 dear than I am happy too" that was your essence and it lives on in me forever.
 I love you Sabba and I miss you, and I'm sorry for your pain.

Sarit

Sabba

92 years old, happily married to Savta, 2 children, 7 grandchildren
 and 13 great grandchildren.
 London to Netanya on to Kiriya Bialik and finally Kfar Hanassi for good.

One can't put such a full and rich life in to one short farewell letter.
 So many things I would like to say and remember at least some of them I told
 you during the long stay in hospital, where you fought the final battle.

You probably left at home a book you were still reading - with a book mark in
 place.
 The family photos you lovingly stuck together and hang on the walls all around
 you.

Ice cream in the freezer, chocolate in the fridge door just in case one of the
 kids came by to see you, and a bottle of beer and sprite to make a Sabba
 special 'Shandy'.

All medical issues were a joke on your behalf, I'd ask you if you had been to
 see the doctor and you would say 'I went to ask her how she was feeling, and
 she said hakol besseder', you didn't like to discuss or waste time on such
 matters.

After Savta left us you were as strong as can be, and continued with all your
 routines - doing your shopping, cooking for yourself, coming to all the family
 'simchas'.

We all admired you asking Ima on Thursday 'Is any one coming to pick me up for
 the weekend?' and you would bring that little very old brown suitcase, which
 you packed and mended as needed.

You know the last several weeks I've heard a few times 'they don't make strong
 people like that these days'.

We will miss you, and always cherish the privilege and precious time we had
 with you as our Sabba, give Savta a big kiss and a hug from us, and you will
 always be in our hearts and thoughts in the days and happy events to come.

Good bye Sabba,

Love **Tammy, Ofer, Eitan & Ayala.**

"If you depend on others to make you happy, you will be endlessly disappointed"

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!